

[Holstein.]

Venstres Vedkommende i Lovforslagets §§ 7 og 9 og i Tilknytning dertil i løbende, fortløbende Forhandlinger med udenlandske Bankrepræsentanter, og for de Konservatives Vedkommende i en Erklæring om, at Regeringens Lovforslag er indiskutabelt, at Tomandsudvalgets Plan I er politisk uigennemførlig og dets Plan II saglig uantagelig, saa vil det være passende at udsætte den parlamentariske Forhandling her i Salen og gaa over til en kollegial og ukonstitutionel Drøftelse paa et Fællesmøde i underste Etage. Saaledes plejer Fremgangsmaaden jo at være, naar Regeringen i vigtige Sager af udenrigsk Interesse nærer Tvivl om den sagligt rigtige Løsning og Frygt for det parlamentariske Ansvar.

Hvad den højtærede Regering her byder Folkerepræsentationen, er simpelt hen noget nær en parlamentarisk Fornærmelse. Hvis Folkerepræsentationen paa et Tidspunkt, hvor den ømtaaligt og omhyggeligt burde vaage over sin forfatningsmæssige Stilling og Rettigheder og sin offentlige Prestige, vil tage imod en saadan Udæskning i en Sag, hvor den ikke een, men 3—4 Gange har ladet sig byde en ministeriel Pressionspolitik, som lod haant om de elementæreste parlamentariske Grundprincipper, saa udviser Folketinget efter min Formening en Selvnedværdigelse, som vil bidrage til at fjerne dets hastigt svindende Agtelse ude i Befolkningen.

Den Situation, vi her staar i, minder mere og mere om en Art parlamentarisk Dødedans, et Tschandala uden Sidestykke siden Venstresystemskiftet ved Aarhundredets Begyndelse. Enhver Rigsdagsmand ved det og føler det, og Gud og Hvermand ser, at hvad Regeringen har gjort, gør og paatænker at gøre i denne Sag, er ikke fair mod den danske Folkerepræsentation, det er ikke fair mod det danske Erhvervssamfund, og det er ikke fair mod det danske Folk. Er der noget, der i denne Sag og i den nuværende Situation tiltrænges, er det ubetinget Fairness overfor Befolkningen fra Regeringens og Rigsdagens Side, ubetinget Klarhed, ubetinget saglig Upartiskhed.

Intet af dette foreligger fra den højtærede Regerings Side, og jeg venter mig heller ikke, at det vil komme til at foreligge

fra den. Men det er muligt, at det kunde komme til at foreligge fra Tingets Side. Derfor skal jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen: „Da Tinget i det foreliggende Lovforslag savner behørigt Grundlag for en Forhandling med Ministeriet om Landmandsbank-Sagens Løsning, henviser Tinget Forslaget til fornyet Bearbejdelse af Ministeriet og gaar hermed over til Dagsordenen.“

Formanden: Den af det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

„Da Tinget i det foreliggende Lovforslag savner behørigt Grundlag for en Forhandling med Ministeriet om Landmandsbank-Sagens Løsning, henviser Tinget Forslaget til fornyet Bearbejdelse af Ministeriet og gaar hermed over til Dagsordenen.“

Det er om denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, Forhandlingerne nu drejer sig.

Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det genoptages i Eftermiddag Kl. 6.

Mødet udsat Kl. 3³⁵.

Mødet genoptoges Kl. 6.

Handelsministeren (Slebsager): I den foreliggende Paastand paa Overgang til Dagsordenen udtales det, at da Tinget i det foreliggende Lovforslag savner behørigt Grundlag for en Forhandling med Ministeriet om Landmandsbanksagens Løsning, henviser Tinget Forslaget til fornyet Bearbejdelse af Ministeriet.

Ministeriet kan ikke erkende, at der i det foreliggende Lovforslag savnes behørigt Grundlag for en Forhandling med Ministeriet. Ministeriet har netop paa Grundlag af det foreliggende Forslag indbudt dette høje Tings Medlemmer til en Forhandling om Landmandsbanksagens Ordning, og Mini-